

CHUYỆN MỘT HỘ NGHÈO NHẤT LÀNG TRỞ THÀNH ĐIỂN HÌNH SẢN XUẤT GIỎI

ĐẶNG VĂN HUẾ

Thực hiện chủ trương xóa đói giảm nghèo của Đảng và Nhà nước, bằng sự hỗ trợ của các nguồn vốn chính sách và các chương trình, dự án có mục tiêu của Trung ương và địa phương. Thông qua tác động nhiều chiều, từ chính sách đất đai, chính sách về vốn, thực hiện mô hình trình diễn và tập huấn chuyển giao tiến bộ kỹ thuật mới cho nông dân, trong đó đặc biệt ưu tiên đối tượng hộ nghèo và cận nghèo. Những việc làm thiết thực ấy vừa giúp người dân tháo gỡ khó khăn vừa động viên khích lệ bà con phát huy tính tự lực tự cường vươn lên trong lao động sản xuất để cải thiện đời sống kinh tế. Với sự vào cuộc của cả hệ thống chính trị trong nhiều năm qua, sự nghiệp xóa đói giảm nghèo trên phạm vi cả nước nói chung và Quảng Bình nói riêng đã đạt được những kết quả quan trọng, tỷ lệ hộ nghèo ngày càng giảm, đời sống người dân được cải thiện. Trong tiến trình đó nhiều hộ không chỉ thoát khỏi đói nghèo mà đã vươn lên làm giàu chính đáng và trở thành những điển hình tiên tiến trong sản xuất nông nghiệp. Một trong những tấm gương ấy phải kể đến chị Nguyễn Thị Nguyễn, thôn 1 xã Phúc Trạch, huyện Bố Trạch.

Đến Phúc Trạch, hỏi chị Nguyễn Thị Nguyễn ở thôn 1 Phúc Đồng, ai cũng biết, bởi trước đây gia đình chị nghèo nhất làng nay trở thành hộ sản xuất giỏi và vừa qua chị vinh dự được báo cáo điển hình tại Hội nghị Học tập và Làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh của huyện. Đứng trước gia trại của chị Nguyễn, nhìn bố cục khu sản xuất, bạn có thể cảm nhận được chủ nhân là người làm ăn biết nhìn xa trông rộng. Bao quanh nhà ở là vườn tiêu rộng, trên 500 gốc

Ảnh: Đ.V.H

Chị Nguyễn Thị Nguyễn kiểm tra giống cỏ Va06 tại vườn nhà

xum xuê, cách mấy mét về bên trái sân là khu chuồng chăn nuôi lợn, gà; qua khỏi vườn tiêu sau nhà, nơi có triền đất thấp hơn là diện tích trồng cỏ phục vụ chăn nuôi, hiện có khoảng 1.000m² cỏ Va06 tốt ngập đầu, đang được cắt làm thức ăn cho đàn bò lai Sind hơn chục con. Được hỏi: Thưa chị, hay tin mới mấy năm trước kinh tế gia đình ta khó khăn lắm, thế bằng cách nào mà khấm khá lên nhanh vậy? Lần lượt đặt từng bát nước chè xanh còn nóng hổi lên bàn mời khách, chị Nguyễn nhoẻn miệng cười thật tươi rồi chỉ vào anh Lê Văn Hiệu, Chủ tịch Hội Nông dân xã, bảo: “Chuyện đó nên hỏi chú Hiệu, nếu không có xã, không có Hội Nông dân, gia đình tôi khó lòng thoát khỏi đói nghèo”. Thế là câu chuyện “vượt tường nghèo đói” của gia đình chị Nguyễn chuyển từ người này sang người khác, như không còn là chuyện của riêng ai. Anh Nguyễn Văn Lý và chị Nguyễn Thị Nguyễn sinh ra và lớn lên tại Phúc Trạch, gia đình bố mẹ hai bên đều nghèo nên anh chị lấy nhau rồi ra ở riêng không môn đăng hộ đối. Đang trong cảnh thiếu thốn thì hai cháu nhỏ lần lượt ra đời, lo cho hai miệng ăn đã

khó, nay thêm hai miệng ăn nữa nên nỗi khó lại nhân đôi. Chưa hết, không may anh Lý chồng chị bị tai nạn bom mìn đột ngột, một lúc mất cả hai cánh tay, lao động trụ cột gia đình thành người tàn phế, cuộc sống đôi vợ chồng trẻ vốn đã khốn khó nay càng khốn khó hơn. Nhắm một khoảng đời cuối làng, hưởng giúp với xã Lâm Trạch, anh chị quyết định ra đây dựng lều (gọi nhà tạm) ở lại đó để khai hoang kiếm kế sinh nhai và vốn dĩ có tính tự ti nên còn một lý do khác của việc ra đi là để tránh thiên hạ khời nhòm ngó vào cái nghèo của mình. Tích cực đào cây lấp hố để biến đồi trọc thành đất nhưng thiếu vốn nên chỉ trồng lui trồng tới mấy gốc sắn vồng khoai, siêng năng vun xới cho củ chóng lớn để bới đem ra chợ bán mua gạo, no đói đắp vá cho qua ngày. Chưa tìm được lối thoát cụ thể thì một hôm cán bộ xã tới thông báo “Hiện có một dự án giảm nghèo hỗ trợ lợn nuôi nái, gia đình anh chị được phân 10 con, cố mà nuôi cho tốt để gây vốn làm ăn”. Nghe vậy, vợ chồng mừng như có bụt hiện về ban phúc lành nên mau chóng che tạm chuồng trại, sau đó mấy hôm chị được dự một lớp tập huấn kỹ thuật chăn nuôi lợn và nhận lợn về nuôi. Chị Nguyễn kể: “Mừng chưa kịp no thì lợn trở chứng, sau hôm đó cả đàn sốt, đi ngoài rồi bỏ ăn. Tui lại chạy đến Hội Nông dân xã kêu cứu. Các anh điện báo dự án rồi gọi thú y đến kiểm tra ngay, may là lợn chỉ bị sốt do vận chuyển và ảnh hưởng thời tiết chứ không dịch bệnh gì, lại được can thiệp kịp thời nên chỉ mấy hôm là đàn lợn lại sức”. Nhờ tích cực chăm sóc, lợn sinh trưởng, phát triển nhanh, mới mấy tháng đã có lợn con bán giống. Thu được tiền bán lợn gia đình đầu tư xây dựng lại chuồng trại đúng kỹ thuật và quy mô hơn để vừa nuôi lợn sinh sản vừa nuôi lợn thịt thương phẩm. Cũng may, thời điểm đó lợn bán được giá nên lợi nhuận thu được khá, có tiền anh chị tiếp tục mua bò cái sinh sản về nuôi, vừa chăm sóc tốt để bò khỏe mạnh vừa theo dõi chặt chẽ diễn biến dịch bệnh và tính dục của từng con. Mỗi lần phát

hiện bò động dục liền báo cho kỹ thuật viên thụ tinh nhân tạo bò đến phối giống nhân tạo giống bò ngoại để sinh ra những con bê lai chất lượng, chóng lớn và bán giá cao. Khi đàn bò tăng về số lượng, để có đủ thức ăn xanh cho vật nuôi và áp dụng nuôi thâm canh, chị dành một phần đất hợp lý trồng cỏ Va06 bổ sung thêm nguồn thức ăn cho bò. Cần cù chịu khó và biết áp dụng những tiến bộ kỹ thuật mới vào thực tiễn vừa biết nắm bắt nguồn giống, giá cả thị trường để chuyển đổi cây trồng, vật nuôi phù hợp nên hiệu quả kinh tế mạng lại cao. Thu nhập mỗi năm đạt trên dưới 200 triệu đồng, đời sống ngày một khá lên, có tiền lo cho con cái đến nơi đến chốn. Hiện tại chị Nguyễn đang chú trọng phát triển cây hồ tiêu, bò lai và gà ri lai, bởi chị nghĩ rằng những đối tượng gia súc gia cầm này phù hợp với điều kiện và giá cả khá ổn định. Chị vui vẻ tâm sự: “Ngày anh Lý bị tai nạn, tôi vừa thương vừa lo, vì phải cáng đáng vai trò lao động trụ cột trong nhà nên cố gắng làm việc bằng hai. Thấy tôi vất vả cuộc xới, đào từng hố đất trồng cây, anh ấy cứ đứng bên động viên: việc này đáng ra tôi phải làm cho mình mới đúng! Anh ấy không làm được nhưng điều gì đưa ra bàn luôn sáng ý hơn tôi nên tôi rất vững tin với những quyết định của mình và kinh tế gia đình được như hôm nay, một phần nhờ vào người chồng”. Anh Lê Văn Hiệu cho biết thêm: “Gia đình anh Lý, chị Nguyễn 5 năm trước thuộc diện nghèo nhất trong các hộ nghèo. Chính sách Nhà nước đầu tư, nhiều hộ được hưởng lợi chứ không riêng gì hộ này, nhưng người biết phát triển số vốn chính sách để thoát nghèo bền vững và trở thành gương điển hình sản xuất giỏi như chị Nguyễn là trường hợp hiếm hoi của xã”.

Tạm biệt gia đình anh Lý, chị Nguyễn, một điển hình vượt khó, một địa chỉ thoát nghèo và vươn lên làm giàu, tôi không biết nói gì hơn là lòng khâm phục. Bởi đây là gương điển hình của những điển hình xóa nghèo cần được tuyên truyền nhân rộng trên địa bàn tỉnh ta ■